

Leipzig, 26. September 1572

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 494f.

S. D. Litteras tuas scriptas Nonis VIIbris nudiustertius accepi. De alteris tuis idem accidit quod de meis. Mihi enim redditae non sunt. Vehementer autem affligebar atrocibus cruciatibus morbi mei, iam dies noctesque totas 7. vt ad scribendum minimè essem hoc tempore idoneus, et nolui tamen indicatam mittendi litteras ad te occasionem negligere. Itaque hoc nescio quid sanè negligenter, vt vides, exaraui. Quod scribis de fortuna tuarum lucubrationum, id eiusmodi est, vt his seculi nostri moribus melior speranda vix sit. Quam multa in Xenophontis nuper editis menda potuisti deprehendere? In quibus insigne est in additis notationibus foeda pro fonda. Sed noster Seckerius, cuius nomen tibi non esse ignotum puto, si quando de malè et depravatè expressis reprehenderetur: Nihil referre solebat dicere, quomodo aliquid exprimeretur. Siue enim docti legerent, facilè animaduerti ab his quid verum esset: siue indocti, nihil his profuturam fuisse quamvis emendatam scripturam. Mea Ethica sanè prodijisse velim, etsi mea à me minimi fiunt. Credebam autem gratum fieri typographis, si mitterentur ad elaborandum ijs talia. Verùm opinio ea me est, quemadmodum appetat, frustrata. Haec ergo feramus, non culpemus, quia mutari non possunt. Periucundum nuncium accepimus significatione tua de reditu Tubingam caetus scolastici, et viuere eos quorum nomina in litteris tuis ponuntur, amicos meos. Saepe enim cum non parua animi mei perturbatione de his ipsis et tota scola fui sollicitus, cui aliquando operas meas seruissse scis, et nonnihil profuisse confido, et comperi bonam esse existimationem de me veterum omnium, qui plerique tamen è medio excessere. τὰς δὲ καινὰς τῶν φιλιῶν τινὰς, neque ambio, neque curo. Dominum Hencelium et Fabricium quos salutem mandare mihi scripsisti, fac meis verbis vicissim officiosè salutes. Te aliter facere non posse scio, quin benevolentiam erga me tuam conserues. De Gallicis rebus ea audiebamus, quae si vera sunt, quemadmodum esse nemo ferè dubitat, nihil videor in mea vita cognouisse immanius. Fac valeas, et sanitatem tueare. Vale. Lipsiae. D[ie] 26. M[ensis] VIIbris. Anno 72.